

Tožba, vložena 7. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji**(Zadeva C-227/10)**

(2010/C 209/24)

Jezik postopka: estonsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in J.-B. Laignelot im Beistand von A. Salumets, Vandeadvokaat)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga

— naj se ugotovi, da Republika Estonija, s tem da v nacionalnem pravu ni sprejela ustreznih določb, ki so potrebne za prenos členov 2(a) in 6(1) in (3) iz Direktive 2001/42/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 (o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje), ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive;

— naj se Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve**Nepopoln prenos člena 2(a), prva alineja, Direktive**

Komisija meni, da je opredelitev, zapisana v členu 31 zakona o presoji vplivov na okolje in upravljanju okolja (Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhitumise seadus, v nadaljevanju: KeHJS), širša od tiste iz člena 2(a), druga alineja, Direktive, čeprav ožja od tiste v prvi alineji, ker vanjo niso vključeni načrti in programi (z njihovimi morebitnimi vplivi na okolje), ki jih izdelava organ, vendar niso izvedeni s pravnim aktom. Tako naj bi bilo na podlagi estonskega nacionalnega zakona mogoče, da glede načrtov in programov, zahtevanih na podlagi zakonodajnih in drugih predpisov (medtem ko, v estonskem zakonu ni pogoja, ki ga Direktiva določa), ni opravljena obvezna presoja njihovih vplivov na okolje.

Pomanjkljivosti pri prenosu člena 6(1) Direktive

Komisija meni, da zahteva, določena v členu 37(2), točka 3, KeHJS, da se objavi osnutek načrta/programa ali le prvotni koncept, ni v skladu z Direktivo. Na splošno naj bi bil prvotni koncept dokumenta za strateško načrtovanje preveč splošen in naj ne bi omogočal, da se ugotovijo in presojajo vsi vplivi na okolje in človeško zdravje.

Nepopoln prenos člena 6(3) Direktive

V členu 6(3) Direktive naj bi bila jasno določena obveznost, da je treba določiti organe, ki jih bodo verjetno zadevali okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov. Na to določbo se sklicuje tudi v členih 3(6), 5(4) in 6(1) in (2). V členih 36(3) in 35(4) KeHJS so naštet isti organi, s katerimi se je treba posvetovati (ministrstvo za socialne zadeve, ministrstvo za kulturo, ministrstvo za okolje, urad za okolje ali organ lokalne samouprave), vendar estonski zakon ne določa posvetovanja z drugimi organi. To naj bi pomenilo, da ne obstaja splošna obveznost, da se je treba posvetovati z vsemi organi, ki jih bodo okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali zaradi njihovih posebnih okoljskih nalog. Poleg tega naj iz navedenih členov KeHJS ne bi bilo razvidno, s katerimi organi, ki so dodatni k navedenim, se je treba posvetovati. Po mnenju Komisije estonski zakon ni jasen in izbira pri določanju organov na podlagi člena 6(3) Direktive je prevelika. Mogoče naj bi bilo, da bodo okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali druge organe. Tudi če bi estonski zakon določal, da se je mogoče po potrebi posvetovati z drugimi organi, bi obstajala možnost, da se z njimi ne bi posvetovalo, tudi če bi jih okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov verjetno zadevali, saj v tem primeru ne obstaja obveznost posvetovanja z njimi.

⁽¹⁾ UL L 197, str. 30.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) 10. maja 2010 – Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd proti Euroview Sport Ltd

(Zadeva C-228/10)

(2010/C 209/25)

Jezik postopka: angleščina

Predložitev sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Union of European Football Associations (UEFA),
British Sky Broadcasting Ltd

Tožena stranka: Euroview Sport Ltd

Vprašanja(a) za predhodno odločanje**1. Nedovoljene naprave**

- (a) Če napravo za pogojni dostop izdela izvajalec storitev ali je izdelana z njegovim soglasjem in jo proda z omejenim dovoljenjem, da se ta naprava uporablja le za dostop do zaščitene storitve v določenih okoliščinah, ali postane ta naprava „nedovoljena naprava“ v smislu člena 2(e) Direktive 98/84/ES ⁽¹⁾, če je izdana za dostop do zaščitene storitve na kraju ali na način ali s strani osebe, ki niso zajeti z dovoljenjem izvajalca storitve?

- (b) Kaj pomeni „zasnovano ali prilagojeno“ v smislu člena 2(e) Direktive?

2. Pravni interes

Če prvi izvajalec storitve prenese programsko vsebino v kodirani obliki na drugega izvajalca storitve, ki oddaja to vsebino na podlagi pogojnega dostopa, katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali so interesi prvega izvajalca zaščitene storitve prizadeti v smislu člena 5 Direktive 98/84/ES?

Zlasti,

Če prvo podjetje prenese programsko vsebino (ki vključuje vizualne podobe, ambientalni zvok in angleški komentar) v kodirani obliki na drugo podjetje, ki nato javnosti predvaja vsebino programa (ki ji je dodalo svoj logotip in včasih dodatni zvočni zapis komentarja):

- (a) Ali gre pri prenosu prvega podjetja za zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu člena 2(a) Direktive 98/84/ES oziroma „razširjanja televizijskih programskih vsebin“ v smislu člena 1(a) Direktive 89/552/EGS ⁽²⁾?
- (b) Ali je nujno, da je prvo podjetje izdajatelj televizijskih programov v smislu člena 1(b) Direktive 89/552/EGS, da bi se lahko štelo, da ponuja zaščiteno storitev „televizijskega razširjanja programskih vsebin“ v smislu prve alinee člena 2(a) Direktive 98/84/ES?

- (c) Ali je treba člen 5 Direktive 98/84/ES razlagati tako, da daje prvemu podjetju pravico do civilne tožbe v zvezi z nedovoljenimi napravami, ki omogočajo dostop do programa, ki ga oddaja drugo podjetje, bodisi:

- (i) ker je treba take naprave obravnavati, kot da prek televizijskega signala omogočajo dostop do storitve prvega podjetja; bodisi

- (ii) ker je prvo podjetje ponudnik zaščitene storitve, katerega interesi so prizadeti z nedovoljeno dejavnostjo (ker take naprave omogočajo nedovoljen dostop do zaščitene storitve, ki jo ponuja drugo podjetje)?

- (d) Ali lahko na odgovor na podvprašanje (c) vpliva to, ali prvi in drugi izvajalec storitve uporabljata različne sisteme za dekodiranje in naprave za pogojni dostop?

3. Člen 6 Direktive 2001/29/EC ⁽³⁾ - tehnični ukrepi

V okoliščinah, v katerih:

- (i) so avtorska dela vključena v satelitsko oddajanje,
- (ii) se oddaja prenaša (oddaja) v kodirani (šifrirani) obliki,
- (iii) obstaja dostop samo za naročnike ponudnika, ki oddaja prek satelita,
- (iv) se naročnikom izda dekodirna kartica, ki jim omogoča dostop do oddaje

- (a) Ali šifriranje pomeni „tehnične ukrepe“ v smislu člena 6(3) Direktive 2001/29/ES? Če je tako, ali je tudi „dejansko“ v smislu člena 6(3) Direktive 2001/29/ES?

- (b) Ali uporaba dekodirne kartice, ki jo je izdala organizacija, ki opravlja satelitsko oddajanje naročnikom v skladu z naročniškim razmerjem v prvi državi članici, da bi se pridobil dostop v drugi državi članici, ustreza „izoginitvi“ takih tehničnih ukrepov v okoliščinah, ko RTV-organizacija ne soglaša s takšno uporabo dekodirne kartice?

(c) Ali je treba trgovca, ki dekodirne kartice uvaža v drugo državo članico in jih tam oglašuje za prodajo in uporabo, obravnavati tako, kot da uvaža ali oglašuje naprave ali ponuja storitve, ki:

(i) se promovirajo, oglašujejo ali tržijo z namenom izognitve v smislu člena 6(2)(a) Direktive?

(ii) sta njihov poslovni namen ali uporaba omejena le na izognitev v smislu člena 6(2)(a) Direktive?

(iii) so načrtovane, izdelane, prirejene ali izvajane zlasti zaradi omogočanja ali olajševanja izognitve v smislu člena 6(2)(c) Direktive?

(d) Ali so zgoraj navedene okoliščine izključene s področja uporabe člena 6 Direktive 2001/29/ES zaradi dejstva, da jih natančneje ureja Direktiva 98/84/ES?

4. Pravica reproduciranja

Kadar zaporedni odlomki filma, oddaje, književnega dela, glasbenega dela ali zvočnega posnetka (v tem primeru slike digitalnega video- in avdioposnetka) nastanejo (i) v pomnilniku sprejemnika ali (ii) v primeru filma, oddaje in književnega dela na televizijskem zaslonu in je celotno delo reproducirano, če se zaporedni odlomki obravnavajo kot celota, vendar pa v vsakem trenutku obstaja le omejeno število odlomkov:

(a) Ali je treba vprašanje, ali so bila ta dela reproducirana v celoti ali deloma, obravnavati glede na predpis nacionalnega avtorskega prava o tem, kaj pomeni reprodukcija, s katero se krši avtorska pravica, ali pa gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES?

(b) Če gre za razlago člena 2 Direktive 2001/29/ES, ali bi moralo nacionalno sodišče upoštevati vse odlomke vsakega dela kot celoto ali pa le omejeno število odlomkov, ki obstajajo v nekem trenutku? Kakšen test bi v zadnjem primeru moralo uporabiti nacionalno sodišče pri presoji, ali so bila dela reproducirana deloma v smislu tega člena?

(c) Ali pravica reproduciranja iz člena 2 Direktive 2001/29/ES zajema tudi nastanek prehodnih podob na televizijskem zaslonu?

5. Neodvisni ekonomski pomen

(a) Ali je treba prehodne kopije dela, ki so nastale v sprejemniku satelitske televizije ali na televizijskem zaslonu, povezanim s sprejemnikom, in katerih edini namen je omogočiti uporabo dela, ki sicer ni omejena z zakonom, obravnavati, kot da imajo „neodvisni ekonomski pomen“ v smislu člena 5(1) Direktive 2001/29/ES, ker lahko imetnik pravic edino na podlagi takih kopij dobi plačilo za uporabo njegovih pravic?

(b) Ali na odgovor na podvprašanje (a) petega vprašanja vpliva to, (i) ali imajo prehodne kopije lastno vrednost oziroma (ii) ali prehodne kopije zajemajo majhen del zbirke del in/ali drugo vsebino, ki se sicer lahko uporablja, ne da bi se kršila avtorska pravica, oziroma (iii) ali je imetnik izključne licence imetnika pravic v drugi državi članici že pridobil plačilo za uporabo dela v tej državi članici?

6. Priobčitev javnosti po žici ali na brezžični način

(a) Ali gre za avtorsko delo, priobčeno javnosti po žici ali brezžično v smislu člena 3 Direktive 2001/29/ES, če se satelitsko oddajanje sprejema v poslovnih prostorih (na primer v baru) in je tam priobčeno ali predvajano javnosti, ki je v teh prostorih, prek enega samega televizijskega zaslona in zvočnikov?

(b) Ali na odgovor na podvprašanje (a) šestega vprašanja vpliva, če:

(i) je navzoča javnost nova javnost, ki je izdajatelj televizijskih programov ni predvidel (v tem primeru zato, ker se domača dekodirna kartica za uporabo v eni državi članici uporablja za komercialno občinstvo v drugi državi članici)?

(ii) javnost glede na nacionalno pravo ni občinstvo, ki plača?

- (c) Če je odgovor na kateri koli del podvprašanja (b) pritrdilen, katere dejavnike je treba upoštevati pri določitvi, ali gre za priobčitev dela, ki izvira od tam, kjer ni občinstva?

Ali se položaj spremeni, če se oddajanje dekodira z dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici, če je dovoljeno to satelitsko kartico uporabljati le v tej drugi državi članici?

7. Pravica do snemanja

Kadar zaporedni odlomki oddaje (v tem primeru slike digitalnega video- in avdioposnetka) nastanejo (i) v pomnilniku sprejemnika ali (ii) na televizijskem zaslonu in je bil velik del oddaje reproduciran, če se zaporedni odlomki obravnavajo kot celota, vendar pa v vsakem trenutku obstaja le omejeno število odlomkov:

- (a) Ali je treba vprašanje, ali so ti zaporedni odlomki posnetek oddaje, obravnavati glede na predpise nacionalnega avtorskega prava o tem, kaj pomeni reprodukcija, s katero se krši avtorska pravica, ali pa gre za razlago člena 7 Direktive 2006/115/ES?

- (b) Če gre za razlago člena 7 Direktive 2006/115/ES, ali se takšne predhodne kopije sploh lahko pojmujejo kot „posnetek“, in če je tako, ali bi morale nacionalno sodišče upoštevati vse odlomke vsakega dela kot celoto ali pa le omejeno število odlomkov, ki obstajajo v nekem trenutku? Kakšen test bi v zadnjem primeru morale uporabiti nacionalno sodišče za presojo, ali je bil narejen posnetek oddaje v smislu tega člena?

- (c) Ali pravica do snemanja iz člena 7 Direktive 2006/115/ES zajema tudi nastanek prehodnih podob na televizijskem zaslonu?

8. Obramba na podlagi Direktive 93/83 (*)

Ali je v skladu z Direktivo 93/83/EGS ali s členoma 34 in 36 ali 56 PDEU, če nacionalno avtorsko pravo določa, da kadar prehodne kopije del, vključenih v satelitsko oddajo, ali pa samih oddaj nastanejo v satelitskem sprejemniku ali na televizijskem zaslonu, gre za kršitev avtorske pravice v skladu s pravom države, ki sprejema oddajanje?

9. Ali je UEFA izdajatelj televizijskega programa v skladu z Direktivo 93/83

Če organizacija (v nadaljevanju: prva organizacija) bodisi v svojem imenu v živo prenaša ali je prenašala signale, ki nosijo vizualne podobe in avdioposnetek športne prireditve, prek šifriranega satelitskega multilateralnega posnetka k avtorizirani skupini izdajateljev televizijskega programa v različnih državah, ti izdajatelji pa nato v živo prenašajo (prek zemeljskih TV-signalov ali prek satelita) programe športne prireditve, program pa vsebuje vizualne podobe in avdioposnetek športne prireditve, pa tudi razlikovalni logotip njihove postaje in (v skladu z njihovo uredniško diskrecijo) njihove glasovne komentarje in njihov material pred in med tekmo in po njej ter med polčasi (v nadaljevanju: downstream programi):

- (a) Ali je šifrirani multilateralni posnetek „priobčitev javnosti po satelitu“ v smislu člena 1(2)(a) in (c) Direktive 93/83, kjer sredstva za dekapicijo posnetka niso na voljo javnosti, so pa na voljo dekapicijska sredstva za dekapicijo signalov, ki nosijo downstream programe, ko se prenašajo prek satelita, downstream programi pa so nešifrirani, ko se prenašajo prek zemeljskih oddajnikov?

- (b) Ali prva organizacija v svoj multilateralni posnetek pošilja „za priobčitev javnosti signal pod nadzorom in odgovornostjo RTV-organizacije v neprekinjeno komunikacijsko verigo, ki vodi k satelitu in nazaj na zemljo“?

- (c) Ali je takrat, ko člen 1(2)(a) govori o dejanju pošiljanja „pod nadzorom in odgovornostjo RTV-organizacije“, prva organizacija upoštevna ali ena od upoštevnihi RTV-organizacij za ta namen, oziroma podredno, ali se lahko signali pojmujejo kot poslani v multilateralni posnetek pod nadzorom in odgovornostjo downstream izdajateljev televizijskega programa?

10. Obramba na podlagi členov 34 in/ali 56 PDEU

- (a) Če je odgovor na prvo vprašanje, da naprava za pogojni dostop, ki jo je izdelal izvajalec storitev ali je bila izdelana z njegovim soglasjem, postane nedovoljena naprava v smislu člena 2(2) Direktive 98/84/ES, če se uporablja zunaj obsega dovoljenja izvajalca storitve za dostop do zaščitene storitve, kaj je potem specifična vsebina pravice glede na njeno bistveno funkcijo, ki jo ima v skladu z Direktivo o pogojnem dostopu?
- (b) Ali člen 34 ali 56 PDEU izključuje izvrševanje določbe nacionalnega prava v prvi državi članici, ki določa, da je nezakonito uvažati ali prodajati dekodirno satelitsko kartico, ki jo je izdal izvajalec storitve satelitskega oddajanja v drugi državi članici pod pogojem, da jo je dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici?
- (c) Ali je odgovor drugačen, če je dovoljeno dekodirno satelitsko kartico uporabljati le v zasebne in domače namene v tej drugi državi članici, vendar se uporablja v komercialne namene v prvi državi članici?
- (d) Če je odgovor na tretje vprašanje, da pomeni uporaba dekodirne kartice v okoliščinah, navedenih v tistem vprašanju, izognitev dejanskemu tehničnemu ukrepu, ali člen 34 ali 56 PDEU kljub temu izključuje izvrševanje določbe nacionalnega prava, ki nasprotuje členu 6 Direktive 2001/29/ES?

11. Ali je lahko varstvo, ki so ga deležna glasbena in književna dela, širše od varstva, ki se ga nudi ostalemu oddajanju

- (a) Ali členi 34, 36 ali 56 PDEU izključujejo izvrševanje določbe nacionalnega avtorskega prava, ki določa, da je nezakonito javno izvajati ali predvajati glasbeno delo, če je del zaščitene storitve, do katere je mogoče dostopati in jo predvajati v javnosti z uporabo dekodirne

satelitske kartice, če je to kartico izdal izvajalec storitev v drugi državi članici pod pogojem, da jo je dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici? Ali se kaj spremeni, če je glasbeno delo nepomemben del zaščitene storitve kot celote in nacionalno avtorsko pravo ne preprečuje prikazovanja ter predvajanja drugih delov storitve?

- (b) Ali členi 34, 36 ali 56 PDEU izključujejo izvrševanje določbe nacionalnega avtorskega prava, ki določa, da je nezakonito javno izvajati ali predvajati književna dela, če so del zaščitene storitve, do katere je mogoče dostopati in jo predvajati v javnosti z uporabo dekodirne satelitske kartice, kadar je to kartico izdal izvajalec storitev v drugi državi članici, če je to dekodirno kartico dovoljeno uporabljati le v tej drugi državi članici? Ali se kaj spremeni, če so ta književna dela nepomemben del zaščitene storitve kot celote in nacionalno avtorsko pravo ne preprečuje prikazovanja ter predvajanja drugih delov storitve?

12. Obramba na podlagi člena 101 PDEU

Če pridobi ponudnik programske vsebine vrsto izključnih licenc, vsako za ozemlje ene ali več držav članic, na podlagi katerih lahko izdajatelj televizijskih programov programsko vsebino oddaja le na tem ozemlju (vključno s satelitom), in je v vsako licenco vključena še pogodbeni obveznost, v skladu s katero mora izdajatelj televizijskih programov preprečiti, da se njegove dekodirne satelitske kartice, ki omogočajo sprejem licencirane programske vsebine, uporabljajo zunaj ozemlja, za katero ima licenco, ka pravni preizkus bi moralo opraviti nacionalno sodišče in katere okoliščine bi moralo upoštevati pri odločanju, ali je pogodbeni omejitev v nasprotju s prepovedjo iz člena 101(1) PDEU?

Zlasti,

- (a) Ali je treba člen 101(1) PDEU razlagati tako, da velja za to obveznost zgolj zato, ker se domneva, da je cilj te obveznosti preprečevati, omejevati ali izkrivljati konkurenco?

(b) Če je tako, ali je treba tudi dokazati, da pogodbeni obveznosti znatno preprečuje, omejuje ali izkrivlja konkurenco, da bi lahko bila zajeta s prepovedjo iz člena 101(1) PDEU?

-
- (¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/84/ES z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali vključujejo pogojni dostop UL L 320, str. 54.
- (²) Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov UL L 298, str. 23.
- (³) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi UL L 167, str. 10.
- (⁴) Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo UL L 248, str. 15.
-

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 11. maja 2010 vložilo Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španija) – Agueda María Saenz Morales proti Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

(Zadeva C-230/10)

(2010/C 209/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitev sodišče

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Španija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agueda María Saenz Morales.

Tožena stranka: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social de la Junta de Andalucía

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se Direktiva 1999/70/ES (¹) uporablja za javne uslužbence uprave v Junta de Andalucía (začasni uslužbenci) in, v primeru pritrdilnega odgovora, ali so uradniki upravičeni do prejema

triletnih dodatkov za delovno dobo za obdobje, ko so delali kot začasni uslužbenci?

-
- (¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP UL L 175, str. 43.
-

Tožba, vložena 10. maja 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-232/10)

(2010/C 209/27)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Nijenhuis in Ł. Habiak)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

Komisija predlaga,

— naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju (¹), oziroma jih vsaj ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive 2007/44/ES se je iztekel 21. marca 2009.

(¹) UL L 247, str. 1.
